

16844
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA

2.15.

Žapuščeni.

Se lani sva ljubila se,
a letos ornočila se
je ljubica moja.

In se je ríma in se ni rož,
da te pride k meni njen lepi mož.
Ej, lepi mož, lepa gospá.

„Preljubi moj, predragi moj,
Moja zénka bo porodila nočoj,”
In takó je dejal repč:

„Narèdi mi zíbko písano,
Na jedno stran rožo narísano,
Na drugo pa nogelj rdeč,
Da bo ti bala, da bo sanjala,
Z nogó da bo zíbko poganyala
In ajá - tutajala.

In delam ti zíbko písano,
Na jedno stran rožo narísano,
Na drugo pa nogelj rdeč,
Da bo zibala, da bo sanjala,
Z nogó da bo zíbko poganyala
In ajá - tutajala.

Ze delam jo tri dni, tri noči,
Tri môjem srecu zdravja ni,
Ah, kot da vidim, se mi zdi,
Pred sabo črno krsto tu,
Vse môje želje, vse nade na dne,
Vse môje srečne dni.

=

Rózi.

Lepa róza
V svetli gredici, a lenem vrti,
Lapica boža,
Lici rumeniti, ustni odprtí.

Pesmi pa moje, živahni metuljčki,
ki so pripluli na tankih perutih,
naj se na tvojih pobódljivi krutih,
naj bi poginili, krasni metuljčki?

Ej, pa ne marajo mladi umirati,
Ej, pa ne marajo zreti le na-te,
Oni si hčejo v svoje kosmate,
Gladke trebuščke meda nabérati.

To so navikani mladi lukulčki,
Tebi zastoj že ne bodejo slušili,
Drugi se bodejo najše pridružili,
Hrabele čas delali - krasni metuljčki.

Sluj, za logom
Ydopica. Bidaš?... Haj za minuto....
ali pa z Bogom,
Haj radi tebe ne pojdem pod kuto.

~~M. v kripti. (oncl.)~~

Pumenno solnce zapustim in grem
Po stolbi dol, kjer bôji grób pokojni
Blišči v svetlobi lučij raznobojni,
Kjer radi ti stojis, Jeruzalem!

O sveti Sijon! Zopet te uvrnem.
Drže pač na-te poti mnogobrojni,
A ne za me... Glej, stražnikov razbojni
Pogled mi brani, da na pragu mrem.

Te lučke, ti so živi mladi dnovi,
Pa Kristus, pokopana je mladost.
Da, krivana bila moja mladost.

In vendar.., hvalo bi dajal Jehovi,
Da vstala bi kot On v zarjavi novi,
Pa čas je večni stražnik v nje sladkost.

Prile M. Smetum

